

Zpravodaj

Číslo 8/2014

MĚSTSKÝ ÚSTAV SOCIÁLNÍCH SLUŽEB MĚSTA PLZNĚ

SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ JURTY v Domově se zvláštním režimem „Sněženka“

Dne 15.8.2014 byla slavnostně otevřena jurta na zahradě Domova se zvláštním režimem „Sněženka“, která bude sloužit nejen pro odpočinek, ale zároveň jako místnost, která rozšíří možnosti volnočasových aktivit uživatelů i do venkovních prostor zařízení. Na finančním zajištění se podílel Městský ústav sociálních služeb města Plzně a Městský obvod Plzeň 3.

Jurta byla otevřena za účasti ředitele MÚSS Plzeň Ing. Vladimíra Chuchlera a místostarosty ÚMO Plzeň 3 pana Radislava Neubauerera. Slavnostního přestřížení pásky se ujali společně s vedoucí útvaru Domova se zvláštním režimem „Sněženka“ Bc. Lenkou Pikrtovou. Zahájení provozu doprovodil kulturní program Senior kapely Totem. Uživatelé a rodinní příslušníci si pochutnali na občerstvení a v závěru nás sami uživatelé Domova potěšili svým kulturním představením.

Za zrekonstruovanou zahradu a nové prostory ještě jednou děkujeme panu Ing. Vladimíru Chuchlerovi a panu Radislavu Neubauerovi. V neposlední řadě patří díky i útvaru MÚSS Plzeň „Doprava a služby“ za poskytnutí pomoci při stavbě jurty a přípravě oslav.

*Bc. Lenka Pikrtová, vedoucí útvaru
Domova se zvláštním režimem „Sněženka“ a kolektiv zaměstnanců.*

ŠAMANKA

Ve svém věku bych měla vysedávat u televize a vést řeči o nemocech a smrti. Asi nejsem normální, když si v tomto se svými vrstevníky nerozumím a moje zájmy jsou opačné. Také moji přátelé jsou mladí. Přinášejí mi zajímavé informace a tak vím o všem, co se venku děje. V mládí jsem občas mívala ztřeštěné nápady a ani ve stáří mne neopustily. Na štěstí mne moji příbuzní chápou a nikdy mi nedali najevo, že by jim to vadilo a často mne v tom podporují. Už dávno jsem si zakázala vánoční a narozeninové dárky typu bačkory, šála a kočka na záda. Mám ráda neobvyklé drobnosti i exotické. A takové také dostávám. Od své báječné vnučky jsem dostala šamanské chřestítko. Mám z něj radost. Je to hezká věčička a má v sobě určité kouzlo. Je to dutá bambusová tyčka, opředená četnými provázky neurčitého původu. Spousta uzlíků a na každém provázku je malá mušlička. Při zatřepání to vše vydává zvláštní chřestivé zvuky. A když při tom člověk chytne správný rytmus, je to kouzelné. Chřestítko dostalo čestné místo na stěně proti mému lůžku. Jsem člověk, který špatně snáší léto. Lépe řečeno horké a suché dny, které v této době často převládají. Na venkově se léto lépe snáší, ale ve městě bez stínu a mezi rozpáleným betonem se člověk dusí. Letošní léto bylo horké a bez deště. Všude kolem občas pršelo, ale našemu městu se vlaha vyhýbala. Vadilo to mně i mým stromečkům na terase. Když už tento stav trval dosti dlouho, musela jsem ulehnout. Jak jsem tak odpočívala za zavřenými okny a zataženými žaluziemi, padl můj pohled na šamanské chřestítko. Napadlo mne, že když Indiáni s ním zažehnávají nemoci a přivolávají déšť, že bych to mohla také zkusit. Od nápadu k realizaci nebylo daleko. Vzala jsem do ruky ten šamanský zázrak a vyrazila na terasu. Bydlím v 6. patře a naproti domu je pouze řeka. A tak v domnění, že mne v mojí činnosti nemůže nikdo vidět, začala jsem napodobovat indiánské křepčení. Při tom jsem se oháněla chřestítkem a chrastila ostošest. Křepčila jsem vesele a chřestění mušliček mne provokovalo ke stále odvážnějším a rychlejším tanečním kreacím. Ta hra se mi čím dál víc líbila, takže jsem zapomněla na svůj věk. Křepčila jsem veselo do té doby, než jsem zjistila, že mně od vedlejší terasy pozoruje vytrěštěným výrazem moje sousedka s mobilem v ruce. Udýchaná jsem se jí snažila vysvětlit, že přivolávám déšť. Asi mi nevěřila a zapadla zpět do bytu a já se jen modlila, aby nevolala na psychiatrii. Vrátila jsem se také zpět do bytu a lehla si, abych si uklidnila svoje rozbourané srdce. A věřte mi to nebo ne, ono k večeru začalo vydatně pršet. Od té doby mne sousedka s úctou zdraví a já už plánuji na příští léto nové taneční variace. A pokud budu úspěšná, možná se dočkám i ocenění. Vždyť když mohou mít Indiáni svého šamana, proč by Plzeň nemohla mít svoji šamanku. Jen si nejsem jistá, jestli mne příště příroda opět poslechne.

Danuše Pecková, uživatelka Pečovatelské služby – útvar PS 4

Studna

Když jsem dostala přidělen byt ve Františkánské ulici, byla jsem šťastná. Byt to byl sice tmavý a studený, ale měl to, co jsme v předešlém bytě postrádali. Krásnou prostornou koupelnu se starodávnou velikou vanou. Okna bytu vedla do zadního traktu směrem ke Františkánskému kostelu. V proluce mezi domy byl malý kamenný dvorek nevábného vzhledu. Ten výhled se mi pranic nelíbil. A tak jsem přemluvila manžela k tomu, aby část kamenní vytrhal a že místo toho vytvoříme zahrádku. Dílo se po velkém úsilí podařilo a vznikla krásná květinová zahrádka k potěšení mě i sousedů. Každým rokem zahrádka krásněla a dokonce jsme do ní postavili malou březovou lavičku k večernímu posezení. Jednoho dne zazvonil u dveří pán, který se představil jako geolog řídící výzkumné práce v plzeňském podzemí. Oznamil nám, že na místě naší zahrádky začne výkop, který by měl odhalit prehistorickou studnu, která se měla původně nacházet na rozhraní našeho a sousedního dvora. No, radost jsem zrovna nejásala, ale chápala jsem, že protest by byl stejně zbytečný. A tak jsem v zájmu veřejné věci slíbila, že zahrádku vyklidím co nejdříve. Hned následující den jsem se po příchodu ze zaměstnání pustila do likvidace zahrádky. Vyjmula jsem květiny a posekala trávu. Když jsem se vrátila zpět do bytu, viděla jsem manžela stát u okna a strnule hledět ven. Myslela jsem, že se tiše loučí se zahrádkou tak jako já před tím. Když jsem k němu přistoupila a podívala se z okna, strnula jsem i já. Tam, kde před několika minutami byla zahrádka a kde jsme se pohybovala i já, byla hluboká propast. Ony tam totiž byly studny dvě, což nikdo nepředpokládal. Byl to pro mě šok, když jsem si uvědomila, co by se asi stalo, kdybych se jen o několik minut opozdila. A tak si dodnes myslím, že mě tenkrát ochránil duch plzeňského podzemí za to, že jsem mu obětovala svou zahrádku.

Danuše Pecková
uživatelka Pečovatelské služby – útvar PS 4

Knihovna

Je to již několik měsíců, kdy jsme obnovili spolupráci s knihovnou. Dříve k nám zajížděly dvě knihovnice z vinické pobočky. Na tuto spolupráci jsme navázali, pouze s tím rozdílem, že tuto službu převzala Knihovna Lochotín. Ke konci každého měsíce, ve středu nebo ve čtvrtek před obědem, tak přijede vedoucí knihovny, paní Mgr. Dagmar Khaslová, aby se postarala o naše čtenáře v DS „Sedmikráska“ a DZR „Čtyřlístek“. Uživatelé si na tento servis již opět přivykli a v určený den mají přečtené knihy připravené k výměně.

Radka Vondrášková, terapeutka DS „Sedmikráska“ a DZR „Čtyřlístek“

REMINISCENČNÍ KOUT

V Domově se zvláštním režimem „Sněženka“ jsme vytvořili reminiscenční kout, ve kterém můžeme nalézt spoustu věcí z produktivního věku našich uživatelů. Máme dobově vymalováno, na podlaze je položen květinový koberec a stará křesla a sekretář jen dokreslují dobu našich současných babiček a dědečků.

Tento pokoj slouží pro reminiscenční terapii, což je vlastně terapie formou vzpomínek. K jejímu rozšíření slouží i krabičky vyrobené za pomoci našich uživatelů, kde si každý může uschovat vzpomínky ze svého mládí, ať již v podobě fotografií, pohledů, kamínek, leporela, drobných osobních věcí apod.

Za pomoc při realizaci bychom touto cestou rádi poděkovali paní Petře Stehlíkové, Mgr. Věře Kotrbaté a panu Pavlu Buškovi za darované předměty a zároveň zaměstnancům útvaru DaS MÚSS Plzeň za velkou pomoc při realizaci prostor.

*Mgr. Andrea Pěchoučková
sociální pracovník DZR „Sněženka“*

Výlet do Štruncových sadů

Ne, že by jiné roční období nebylo příhodné pro výpravu nebo výlet. Léto je ale pro takový podnik jako stvořené!

My jsme si za cíl naší letní výpravy vybrali Štruncovy sady. Jeli jsme ve dvou dnech, v rozmezí jednoho týdne. V obou případech to byly čtvrtky 14. a 21. srpna.

Vybaveni pláštěnkami a deštníky – to abychom nez mokli – jsme se nechali odvézt do Štruncových sadů, kde jsme se pohodlně prošli po upravené dva roky staré cyklo a pěší stezce.

První část vedla podél vody k soutoku Mže s Radbuzou. Vlastně jsme obešli sportovní areál s mnoha sportovišti. Pamětník a bývalý velký sportovec pan Nový nás upozornil na některá místa, která pamatují více sportovních klání než nám je let. Např. staré hřiště „Viktorky“, kde se dosud trénuje a jež se rozkládá na opačném břehu Mže nebo Brána borců. Viděli jsme také hřiště pro plážový volejbal, nový fotbalový stadion, část pro lukostřelbu, „inlinehokejové“ (znalci prominou) hřiště, lezeckou stěnu a rampy pro skateboard... Areál jsme obešli k opravené sokolovně a zakotvili v Café Viktoria na kávičce a zákusku, kde jsme ještě nechali doznít dojmy z procházky.

Myslím, že jsme si všichni výlet pěkně užili a už se těšíme na další...

*Radka Vondrášková, terapeutka
DS „Sedmkráska“ a DZR „Čtyřlístek“*

TÝDEN CUKRÁRNY

V polovině srpna jsme se rozhodli zajít s našimi uživateli na něco dobrého na zub. Už tradicí je pro nás chodit do Bolevecké pizzerie, kde dělají i výborné poháry a kávu. Výhodou je, že to máme jen kousek cesty, takže si uděláme příjemnou malou procházku a po ní vždy přijde zasloužená odměna. Jeden den cukrárnu navštívilo 5 uživatelů DZR „Petrklíč“ a o dva dny později 5 uživatelů DS „Kopretina“.

Většina si objednala nějaký z mnoha druhů pohárů, někteří si dali palačinku a příjemně jsme si poseděli. Na podzim chceme cukrárnu navštívit ještě jednou, takže se již teď těšíme.

Mgr. Tereza Němečková, sociální pracovníce

Koncert Václava Žákovce a Anny Volínové

Na výslovné přání našich uživatelů z DS „Kopretina“ a DZR „Petrklíč“ jsme 29. července uspořádali koncert pana Žákovce. Pro účinkující bylo překvapením, že se koncert konal v Jurtě. Na podobném místě hráli poprvé, nicméně prostory si velmi pochvalovali, stejně jako publikum. I uživatelé byli nadmíru spokojeni a museli jsme přislíbit, že Václav Žákovec i Anička Volínová u nás nejsou naposledy.

*Mgr. Tereza Němečková
sociální pracovníce*

